

Wat mensen bindt

In de afgelopen weken, samenballend in de laatste dagen, werden mij drie gebeurtenissen uit het verleden en het nu, indringend in beeld gebracht. Drie gebeurtenissen die afzonderlijk mij ontroerden maar ook nog aan elkander gerelateerd zijn en zullen blijven, ondanks de contrasten die er zijn.

Het éérste gebeuren beleefde ik bij het zien van de serie over de invasie in Normandië, Frankrijk, uitgezonden op Televisie en gepresenteerd door Philip Freriks in acht uitzendingen.

De serie gaf een zeer goed beeld van de gebeurtenissen rond de zesde juni 1944, getiteld; "In de voetsporen van D-day".

De beelden van de slagstranden en slagvelden met intermezzo's van overlevenden, zowel aan geallieerde als aan Duitse zijden waren indrukwekkend.

De geallieerde overmacht van 150.000 militairen, honderden schepen en honderden vliegtuigen, doorbraken de Atlantiekwal, de onneembare verdedigingslinie, volgens Hitler, met gigantische verliezen aan mensen en materiaal. In de afgelopen week is op verschillende wijze, de nu vijf en zeventig jaar geleden D-day herdacht. Veel aandacht voor de zovele jonge militairen, in de leeftijden vanaf achttien jaar, die daar op de eerste dag met kogelregens werden neer gemaaid en geen kant op konden. De herdenking zuilen vermelden de namen en leeftijden van de zo velen jong gesneuvelde. Vele vele te jonge mensen die veelal niet wisten waar zij aan begonnen, maar wel wisten waarvoor zij het deden.

Het tweede gebeuren wat mij bijzonder trof en in mijn herinnering is terug gekomen was het beeld van een jonge Chinese student die op de Poort van de Hemelse Vrede in Peking een kolonne tanks met een witte vlag tegemoet was getreden en de tanks tot stilstand bracht.

Dat gebeurde op vijf juni 1989, deze week dertig jaar geleden. De enorme opstand van studenten in China die uit eindelijk met militair geweld en duizenden doden is neer geranseld.

Een revolutie daar in China, eindigde in juni met het militaire geweld, de revolutie die had moeten leiden tot democratisering en vrijheid voor de Chinese republiek, werd vermoord.

Nog nooit plaatste ik een foto in mijn columns, doe dit nu wil omreden deze foto zo veel meer zegt dan woorden.

De student werd de tankman genoemd en is na enige tijd weg gesleept en afgevoerd met nog een twintigtal mede strijders.

Wat er met hen gebeurd is nog steeds niet duidelijk. Een kleine groep wist te ontsnappen naar de vrije wereld.

Vandaag na dertig jaar valt er nog geen verworven vrijheid voor het Chinese volk te vieren.

China plukt nog steeds de vruchten van onze Westerse vrijheid om die om te zetten voor onvrijheid.

Deze student kon niet weten waar hij aan begon maar wist wel waarvoor hij het deed. En met hem de duizenden andere studenten.

Het derde gebeuren werd middels Televisie beelden binnen gebracht en liet de Amerikaanse vlag zien als gehavend symbool, gehavend bij de invasie strijd in Normandië, varende op een der drie leidende pilot schepen voor de oorlogsvloot.

Als enig schip de taak volbracht en daarmee de vlag kon voeren en overleven. De vlag is een ander leven gaan leiden, beter gezegd werd geleid en bewaard.

Kunstverzamelaar wil D-Day-vlag schenken aan het

Amerikaanse volk, maar alleen als president Trump 'm zelf

komt halen

Kunstverzamelaar Bert Kreuk (54) kocht werk van grote kunstenaars. Toch heeft één object een extra speciaal plaatsje verworven in zijn collectie en in zijn hart: een gerafelde, met kogelgaten doorboorde Amerikaanse vlag die op 6 juni 1944, D-Day, aan land kwam in Normandië en daarom symbool staat voor de bevrijding van Europa.

Tweede van rechts de heer Kreuk

Toch wil Kreuk zijn historische D-Day-vlag helemaal niet met winst doorverkopen. Integendeel: hij wil de vlag schenken aan het Amerikaanse volk. Als het even kan rond 6 juni, 75 jaar na de geallieerde invasie. Maar dan wél op zijn voorwaarden: het historische symbool van vrijheid moet in ontvangst worden genomen door de Amerikaanse commandeur in chief, de opperbevelhebber. Ofwel president Donald Trump.

Met die wetenschap in het achterhoofd voelde de onthulling van de vlag, in de Kunsthal in Rotterdam, haast als een generale repetitie. De organisatie is nerveus vanwege het militaire protocol. Het bataljon cameramensen en fotografen krijgt gedetailleerde instructies waar ze wel en vooral niet mogen staan. Er is op fantastisch verantwoorde wijze onderzoek gedaan naar

familie van de kapitein van het pilot schip en waar de vlag gemaakt is in 1944.
Het nummer is gecontroleerd met de administratie van de nog bestaande fabriek.

De heer Kreuk wist niet waar hij allemaal aan begon maar wist wel waarvoor hij het deed. Wat leert ons dit alles.

Wat leert ons.

Ten eerste, dat wij ons en ons nageslacht uitzonderlijk en diepgaand de geschiedenis niet van alleen de tweede wereld oorlog maar ook de eerste wereld oorlog blijvend herinneren en uit die herinnering geleerd hebben dat wij nu terdege wel weten waar zij aan begonnen en waar voor zij zijn gesneuveld

En alles op zij gezet hebben. Saluut voor al die jonge mensen.

6 juni 1944 voor altijd en alleen D-day.

Ten tweede, Dat wij in Europa de student met zijn ongelooflijk moedig optreden voor de machtige kolonne tanks daar op de vijfde juni 1989 blijvend herinneren tot daar in China ook vrijheid gevierd kan worden. Het China dat zich meer nog dan Rusland en de Moslim religie zich met onze eigen trucs met spiegeltjes en kralen kettingen in vreet in onze Westerse vrijheid. Maar nu met investeringen. Zelfs de groten uit ons bedrijfsleven willen eerst zaken doen en de rest zien wij dan wel.

Vooraf Europa let op uw zaak en leer van de Amerikanen, de republikeinen en de democraten, maar ook Australië.

Trump heeft terdege een punt als het om de scherpstelling met China gaat.

En de altijd weer roerende populistten in het rijke westen, denk bij wilde ideeën eerst aan de vijfde en zesde juni.

Wij weten donders goed waar we aan beginnen en waar we het voor doen.

Ten derde. Wat geweldig wat de zakenman Kreuk op touw gezet heeft.

De Amerikaanse vlag als symbool voor alle Amerikanen, door de president, absoluut democratisch gekozen president, van al die Amerikanen, in ontvangst mag worden genomen.

De heer Trump kan al zijn grofheid die velen heeft beschadigd te niet doen door het aanvaarden van DE VLAG, en deze terug geven aan het Amerikaanse volk. Bij het spelen van twee dan toepasselijke volksliederen.

Trump laat zien wie je bent. Je weet terdege waar je dan aan begint en waar je het voor doet.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel.